

svarer til 90 pct. af den hidtidige indtægt i den seneste kalendermåned. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, hvor forslaget er nærmere omtalt.

Viser det sig undtagelsesvis, at indtægten i den seneste måned ikke kan anses for at være et rimeligt udtryk for ansøgerens indtjeningssevne, dvs. at der ikke er tale om et beløb, som pågældende typisk har haft til disposition til at leve for, kan den gennemsnitlige indtægt i de seneste 3 kalendermåneder i stedet anvendes som individuel grænse for den samlede hjælp.

§ 37, stk. 6

Efter den nuværende praksis kan der, som anført i pkt. 18 og 18 a i socialministeriets cirkulære af 20. december 1982 om kontanthjælp efter bistanndsloven, ydes kontanthjælp til personer, der aftjener værnepligt ved bistanndsarbejde i udviklingslandene, og i yderst begrænset omfang til personer, der afsoner en straf.

Det foreslås, at socialministeren i overensstemmelse med hidtidig praksis får bemyndigelse til at udstede regler herom. Bemyndigelsen foreslås dog udvidet til også at omfatte regler for udbetaling af hjælp til personer, der aftjener civil værnepligt, idet denne persongruppe ikke får militærløn, men modtager et vederlag under aftjeningen af værnepligten.

§ 37, stk. 7

De forskellige beløb for grundydelsen, der er nævnt i forslagets § 37, stk. 2, er på baggrund af forsøgsreglerne og den ramme, der er fastsat i den gældende lovs § 37, stk. 5, beregnet til at gælde pr. 1. januar 1987. Beløbene foreslås reguleret én gang årlig (pr. 1. juli) med en procent, der fastsættes på finansloven for det pågældende år.

§ 38

Et af bistanndslovens grundprincipper er, jfr. også den gældende lovs § 37, stk. 1, at ydelse af kontanthjælp er betinget af, at det ikke er muligt at dække behovet på anden måde. Kontanthjælpen er således subsidiær i forhold til andre indtægtsmuligheder.

Det følger heraf, at alle indtægter skal fratregkes i den hjælp, der beregnes efter forslagets § 37.

Det har i praksis vist sig, at det ikke har været rimeligt at fastholde fradragsreglen uden undtagelse. Som følge heraf har der i forsøgsreglerne været indarbejdet de undtagelser fra fradragsreglen, som svarer til hidtidig praksis.

Det foreslås, at forsøgsmodellens fradragsregler indarbejdes i loven, der dog er udbygget med en regel om nedsættelse af indtægter med udgifter til arbejdsredskaber og -beklædning.

Ydes der hjælp med tilbagebetalingspligt, fordeles indtægtsfradraget under hensyn til tilbagebetalingsreglen i § 25, stk. 1, nr. 2, forholdsmæssigt på boligtillægget og den øvrige del af hjælpen (grundydelse plus børnetillæg).

I § 38, stk. 3, 2. pkt., foreslås det præciseret, at erstatning for varigt mén, indtægter, der hidrører herfra, og godtgørelse for ikke-økonomisk skade, ikke skal fradrages i kontanthjælpen. Bestemmelsen vedrører såvel erstatninger efter arbejdsskade-forsikringsloven som erstatningsansvarsloven og anden tilsvarende lovgivning. De øvrige ydelser – først og fremmest erstatning for erhvervsevnetab og forsørgertabserstatning – betragtes som en indtægt, der skal fratregkes i kontanthjælpen. Dette gælder uanset, om der er tale om løbende ydelser eller indtægter fra en kapitaliseret erstatning.

Det præciseres i stk. 4, at alene underholdsbidrag efter lov om børns retsstilling og særligt børnetilskud fradrages i børnetillæggene, medens de øvrige ydelser efter børnetilskudsloven og loven om børnefamilieydelsen ikke fradrages. I modsætning til det tidligere fremsatte forslag foreslås det, at børns indtægter i øvrigt ikke fratregkes i den beregnede hjælp.

§ 39

Efter forslag fra kontanthjælpsudvalget foreslås en række præciseringer og redaktionelle ændringer af de nuværende bestemmelser i §§ 38 og 39.

Det kan være rimeligt specielt i forbindelse med revalideringsforløb at lade en ansøger beholde en formue. Dette kan have en vis motiverende funktion, idet formuen på den måde kan anvendes til igangsætning eller etablering efter revalidering. Det foreslås derfor at lade ordet »mindre« udgå i § 39, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås, at der i et nyt stykke til § 39 tilvebringes en udtrykkelig hjemmel til at kunne se bort fra en formue hidrørende fra en erstatning, som udbetales som kompensation for varigt mén og godtgørelse for ikke-økonomisk skade. Bestemmelsen vedrører erstatninger efter såvel arbejdsskade-forsikringsloven som erstatningsansvarsloven og anden tilsvarende lovgivning.

§ 40

Forslaget til § 40 svarer til den gældende § 38, idet det dog er præciseret, at opregningen i pkt.